

[Ole Henriksen]

i hvert fald, at forslaget bliver temmelig omfangsrigt, når man skal have alle disse betegnelser ændret.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Hr. Ole Henriksen talte om, at regeringspartiernes ordføreres taler havde stor underholdningsværdi. Det synes jeg til gengæld ikke man kan sige om hr. Ole Henriksens tale og heller ikke om SFs skriftlige oplæg. Men i øvrigt var det, ligesom om jeg fornemmede, at SF måske en kort overgang næsten tog afstand fra socialismen. Det synes jeg var ganske interessant.

Det, der kalder mig herop, er hr. Ole Henriksens bemærkninger om, at regeringens forslag fremmer egoismen. Her er vi inde ved sagens kerne. Det viser i virkeligheden, hvad det er, vi diskuterer, når vi diskuterer OD. Vi diskuterer holdninger. For efter min opfattelse fremmer regeringens forslag den enkelte medarbejders motivation og engagement i hans egen virksomhed. Det er ikke nødvendigvis det samme som at fremme egoisme.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.55

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Estrup (RV):

Det er næsten for meget af det gode. 10 forslag om overskudsdeling, medeje, medbestemmelse, virksomhedsdemokrati med meget mere til behandling på én gang i denne sal. Alle partier, bortset fra fløjene, er repræsenteret som forslagsstillere. Om ikke andet kan man da i hvert fald med sindsro konstatere, at den politiske debat om overskudsdeling og demokratisering af danske arbejdspladser aldrig har været mere levende.

Det er en politisk frodighed, som vi naturligvis hilser velkommen i Det Radikale Venstre, men samtidig er der grund til at under-

strege, at Folketinget ikke i længden er noget velegnet forum for studiekredse, selv ikke om så væsentlige emner.

Hos Det Radikale Venstre har medeje og medbestemmelse været på dagsordenen længe, og jeg må sige længe nok. Vi behøver faktisk ikke flere studiekredse. Vi synes faktisk, tiden er inde nu, hvor et bredt flertal i Folketinget burde vise, at fælles mål som spredning af ejendomsretten, øget medbestemmelse og medansvar for de ansatte og større opsparing i egen arbejdsplads kan realiseres i praksis. Det er hele Folketingets ansvar at undgå den polarisering og det dødvande, som har karakteriseret ikke mindst den svenske politiske debat om dette emne.

Der er et stykke vej endnu, før vi kan nå til noget mere konstruktivt, og det vil nok kræve god vilje at give afkald på de politiske slagord. Det viser de foreliggende forslag med al ønskelig tydelighed, og det synes jeg også debatten her i dag har vist.

Jeg kan ikke lade være med at hæfte mig et øjeblik ved sondringen mellem frivillighed og tvang. Jeg synes, regeringen og arbejdsministeren i de forslag, der er lagt frem, egentlig har holdt en meget sober sprogbrug. Der er ikke gjort noget specielt forsøg på at forfalde til de mere unuancerede anvendelser af begreberne. Men jeg synes, arbejdsministeren alligevel i dag ikke rigtig kunne dy sig og var meget ude med, hvor uheldigt tvang var. Jeg synes ikke mindst, hr. Collet var langt ude på overdrevet. Til hr. Collets bemærkninger om dobbelttvang kan jeg kun sige, at hr. Collet i dag skulle læse en avis, der hedder Politiken, og se, hvad der kan siges om den side af sagen. Jeg tror, man må sige, at det forslag, som Det Radikale Venstre har på det punkt, som er blevet kaldt dobbelttvang, faktisk er en ordning, som Arbejdsgiverforeningen og industrien for en del år siden selv syntes var en god løsning.

Men i den videre debat skal der ikke herske tvivl om, at Det Radikale Venstre opmærksomt vil spejle efter åbninger for de tanker, som ligger i vores eget OD-forslag. Det er nu engang det, der ligger os mest på sinde, og for os er det bedøvende ligegyldigt, hvilken side af salen sådanne fremskridt kan gennemføres med. Det, der spiller en rolle, er, at der er tale om virkelige skridt i den rigtige retning.